

சங்க இலக்கியங்களில் பேரிடர் மேலாண்மைச் சிந்தனைகள்: அபாய உணர்வு,
வளப் பாதுகாப்பு, சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் ஆட்சிச் சிந்தனைகளின் இலக்கியப்

பகுப்பாய்வு

Disaster Management Perspectives in Sangam Literature: A Literary Analysis of Risk Awareness, Resource Security, Social Responsibility and Governance

சுருக்கம்

இவ்வாய்வு சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் இயற்கைப் பேரிடர் தொடர்பான பதிவுகளையும், அவற்றின் வழியாக வெளிப்படும் அபாய உணர்வு, நீர்வளப் பாதுகாப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு, வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூகப் பொறுப்புச் சிந்தனைகளையும் இலக்கிய நோக்கில் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட புறநானூறு, அகநானூறு, குறுந்தொகை மற்றும் கலித்தொகைப் பாடல்கள் முதன்மை இலக்கிய ஆதாரங்களாகக் கொண்டு தரநிலை உரைநிலை மற்றும் கருப்பொருள் அடிப்படையிலான பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அகநானூறு 53-இல் காணப்படும் வறண்ட நிலச் சித்திரிப்பு நீர்ப்பற்றாக்குறை மற்றும் வாழ்வியல் இடர்நிலையை உணர்த்துகிறது. அகநானூறு 252-இல் தொடர்மழை, பெருங்குளம் மற்றும் காவலன் குறித்த உவமை நீர்நிலையைப் பாதுகாப்பதற்கான விழிப்புணர்வை இலக்கியப் படிமமாக வெளிப்படுத்துகிறது. புறநானூறு 174-இல் காவிரியின் பெருக்கமும் கரையைத் தாக்கும் நீரோட்டமும் ஆற்றின் இயற்கை இயக்கத்தை உணர்த்துகின்றன. குறிப்பாக புறநானூறு 18, நீர் மற்றும் நிலத்தை உணவின் அடிப்படையாகவும், உணவை உயிருடன் தொடர்புபடுத்தியும், வளப் பாதுகாப்பை பொதுநலச் சிந்தனையுடன் இணைத்தும் காட்டுகிறது. இச்சான்றுகள் நவீன பேரிடர் மேலாண்மை அமைப்புகளின் நேரடி வரலாற்றுச் சமமாகக் கருதப்படாமல், அபாய உணர்வு, வளப் பாதுகாப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு ஆகியவற்றை விளக்கும் பகுப்பாய்வுச் சட்டகத்தின் வழியாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியம் இயற்கை,

வளம், மனித வாழ்வு, சமூகம் மற்றும் ஆட்சி ஆகியவற்றின் பரஸ்பர உறவை

வெளிப்படுத்தும் முக்கியமான பண்பாட்டு அறிவு வளமாக விளங்குகிறது.

Abstract

This study analyses representations of natural hazards in Sangam literature and examines the related perspectives on risk awareness, water-resource protection, food security, livelihood security and social responsibility. Selected poems from Purananuru, Akananuru, Kuruntokai and Kalithogai were examined through qualitative textual and thematic analysis. Akananuru 53 presents a dry and water-scarce landscape that reflects ecological stress and difficulties in human life. Akananuru 252 employs the image of a large water tank and its guardian in the context of prolonged rain, offering a literary representation that can be read in relation to vigilance and water-resource protection. Purananuru 174 depicts the force of the Kaveri as its waters press against the riverbank, illustrating the dynamic relationship between rivers and their surrounding landscape. Particularly significant is Purananuru 18, which connects water and land with food and human life and associates resource protection with public welfare. These literary representations are not treated as evidence of formal disaster-management institutions in the Sangam period. Instead, modern disaster-management concepts are used only as an analytical framework for interpreting literary perspectives on risk, resource security, food security and social responsibility. The study argues that Sangam literature presents an

interconnected understanding of nature, resources, livelihood, society and governance, providing a valuable cultural perspective for interdisciplinary discussions of disaster and environmental studies.

முக்கியச் சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், இயற்கைப் பேரிடர், நீர்வளப் பாதுகாப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு, சமூகப் பொறுப்பு

Keywords: Sangam Literature, Natural Hazards, Water Resource Protection, Food Security, Social Responsibility

1. அறிமுகம்

பேரிடர் என்பது இயற்கை நிகழ்வால் மட்டும் உருவாகும் நிலை அல்ல; ஒரு சமூகத்தின் வளங்கள், வாழ்வாதாரம், குடியிருப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமாளிக்கும் திறன் ஆகியவற்றுடன் இயற்கை அபாயம் தொடர்புபடும் போது அதன் பாதிப்பு தீவிரமடைகிறது. இன்றைய பேரிடர் மேலாண்மை அணுகுமுறைகள் அபாய அடையாளம் காணுதல், முன்னெச்சரிக்கை, தணிப்பு, தயார்நிலை, உடனடி பதிலளிப்பு, மீட்பு மற்றும் தாங்குதிறன் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கின்றன. இந்த நவீன கருத்தாக்கங்கள் சங்க காலத்தில் அப்படியே இருந்தன என்று கூற முடியாது. எனினும், இயற்கை, நீர், நிலம், உணவு, வாழ்வாதாரம், சமூக உறவு மற்றும் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஆகியவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்டவையாகக் காணப்படும் சங்கப் பாடல்கள், பேரிடர் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ஆய்வுகளுக்குப் பொருத்தமான பண்பாட்டு அறிவுத் தரவுகளை வழங்குகின்றன.

சங்க இலக்கியங்களில் மழை, வறட்சி, ஆறுகள், குளங்கள், கடல், நிலம் மற்றும் பருவநிலை மாற்றங்கள் பற்றிய பல்வேறு சித்திரிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இவை சில இடங்களில் நேரடி இயற்கைக் காட்சிகளாகவும், சில இடங்களில் உவமை அல்லது

உருவகமாகவும், சில இடங்களில் வாழ்வியல் சூழலின் பகுதியாகவும் அமைகின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு இயற்கைச் சித்திரிப்பையும் வரலாற்றுப் பேரிடர் நிகழ்வாகக் கருதாமல், அதன் இலக்கியச் சூழலைக் கவனமாகப் புரிந்துகொள்வது அவசியமாகிறது.

2. முந்தைய ஆய்வுகள் மற்றும் ஆய்வு இடைவெளி

சங்க இலக்கியத்தில் மேலாண்மை, இயற்கை, நீர்நிலைகள் மற்றும் பருவநிலை அறிவு குறித்து ஏற்கனவே பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மணவழகனின் சங்க இலக்கியத்தில் மேலாண்மை என்ற நூல் சங்கப் பாடல்களில் காணப்படும் மேலாண்மைச் சிந்தனைகளை விரிவான நோக்கில் எடுத்துரைக்கிறது. அண்மைய ஆய்வுகள் சங்க இலக்கியங்களில் நீர்நிலைகளின் பயன்பாடு, பருவநிலை அறிவு மற்றும் நவீன காலநிலை மாற்றத் தரவுகளுடன் அவற்றின் தொடர்பு போன்றவற்றை ஆராய்ந்துள்ளன. மேலும், தமிழ் மரபறிவு, இலக்கியம் மற்றும் பேரிடர் விழிப்புணர்வு தொடர்பான பன்முக ஆய்வுகளும் வெளிவந்துள்ளன.

இந்நிலையிலும், சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை நிகழ்வுகள், அவற்றின் வாழ்வியல் தாக்கங்கள், நீர்நிலை வளப் பாதுகாப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு, சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் ஆட்சிச் சிந்தனை ஆகியவற்றை ஒரே பகுப்பாய்வுச் சட்டகத்தில் இணைத்து வாசிக்கும் அணுகுமுறைக்கு மேலும் இடமுள்ளது. எனவே, இவ்வாய்வு பேரிடர் மேலாண்மை என்ற நவீன கருத்தாக்கத்தை வரலாற்றில் நேரடியாகப் பொருத்தாமல், சங்கப் பாடல்களில் வெளிப்படும் அபாய உணர்வு மற்றும் வளப் பாதுகாப்பு சார்ந்த சிந்தனைகளை விளக்கும் ஒரு பகுப்பாய்வுக் கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறது.

3. ஆய்வின் நோக்கம் மற்றும் முறையியல்

இவ்வாய்வின் நோக்கம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சங்க இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள இயற்கைப் பேரிடர் தொடர்பான செய்திகளை ஆராய்ந்து, அவற்றில் வெளிப்படும் பேரிடர்

மேலாண்மைச் சிந்தனைகளை அடையாளம் கண்டு பகுப்பாய்வு செய்வதாகும். இதற்காக வறட்சி, கனமழை, நீர்ப்பெருக்கு, ஆற்றின் வேகம் மற்றும் கடல்சார் இயற்கைச் சித்திரிப்புகள் ஆகியவை முதற்கட்ட வகைப்பாடுகளாகக் கொள்ளப்பட்டன. பின்னர் அவற்றுடன் தொடர்புடைய வளப் பாதுகாப்பு, உணவு, வாழ்வாதாரம், சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஆகிய கருப்பொருள்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டன.

ஆய்வு தரநிலை உரைநிலை மற்றும் கருப்பொருள் அடிப்படையிலான இலக்கியப் பகுப்பாய்வு முறையைப் பின்பற்றுகிறது. அகநானூறு, புறநானூறு, குறுந்தொகை மற்றும் கலித்தொகை ஆகிய தொகைநூல்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடல்கள் முதன்மை ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. பாடல்களின் உரை அவற்றின் பதிப்பு மற்றும் உரையுடன் ஒப்பிட்டு வாசிக்கப்பட்டது. குறிப்பிட்ட பாடல்களின் இலக்கியச் சூழல் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு, நவீன பேரிடர் மேலாண்மைச் சொற்கள் வரலாற்றுச் சமச்சீர் என்ற பொருளில் அல்லாமல் பகுப்பாய்வு வகைகளாக மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டன.

4. சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை அபாயங்களின் பிரதிநிதித்துவம்

4.1 வறட்சி மற்றும் நீர்ப்பற்றாக்குறை

அகநானூறு 53-இல் இடம்பெறும் “நீர்அற வறந்த நிரம்பா நீள்இடை” என்ற தொடர், நீர் வற்றிய மற்றும் வறண்ட நிலப்பரப்பைச் சித்திரிக்கிறது. இது ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்று வறட்சி நிகழ்வின் பதிவாக எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல், நீர்ப்பற்றாக்குறை நிலை உருவாக்கும் சூழலியல் மற்றும் வாழ்வியல் இடர்நிலையின் இலக்கியப் பிரதிநிதித்துவமாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. நீர் இல்லாமை நிலத்தின் இயல்பையும் மனிதச் செயல்பாடுகளையும் பாதிக்கக்கூடியது என்ற அடிப்படை உணர்வு இச்சித்திரிப்பில் வெளிப்படுகிறது.

நவீன பேரிடர் மேலாண்மையில் நீர்ப்பற்றாக்குறை என்பது அபாயம், வளக் குறைபாடு மற்றும் வாழ்வாதாரப் பாதிப்புடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. அகநானூறு 53-ஐ இந்தக் கோணத்தில் வாசிக்கும் போது, இயற்கை வளத்தின் நிலை மனித வாழ்வின் பாதுகாப்புடன் தொடர்புடையது என்ற கருத்தை அடையாளம் காண முடிகிறது. ஆனால் இதனைத் திட்டமிட்ட வறட்சி மேலாண்மை அமைப்பு இருந்ததற்கான வரலாற்றுச் சான்றாகக் கருதுவது முறையியல் ரீதியாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

4.2 கனமழை மற்றும் நீர்நிலைப் பாதுகாப்பு

அகநானூறு 252-இல் “தொழில்மழை பொழிந்த பானாட் கங்குல்” எனத் தொடர்மழைச் சூழல் சுட்டப்படுகிறது. தொடர்ந்து, “பெருங்குளம் காவலன் போல” என்ற உவமை இடம்பெறுகிறது. இங்கு பெருங்குளமும் அதனைப் பாதுகாக்கும் காவலனும் இணைக்கப்படுவது நீர்நிலையின் முக்கியத்துவத்தையும் விழிப்புணர்வையும் இலக்கியப் படிமமாக உணர்த்துகிறது.

இவ்வடிவத்தை நவீன நீர்வள மேலாண்மை அல்லது வெள்ள முன்னெச்சரிக்கை அமைப்பின் நேரடி சான்றாகக் கூற முடியாது. இருப்பினும், நீர் அதிகரிக்கும் சூழலில் நீர்நிலையைக் கவனித்தல், பாதுகாத்தல் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய அபாயத்தை உணர்தல் போன்ற கருத்துகளைப் பற்றிய ஒரு இலக்கிய வாசிப்பை இது சாத்தியமாக்குகிறது. இதனால் தயார்நிலை மற்றும் தணிப்பு ஆகிய நவீன கருத்துகளுடன் ஒப்பீட்டு உரையாடல் மேற்கொள்ள முடிகிறது.

4.3 ஆற்றுப்பெருக்கு மற்றும் நிலப்பரப்பு

புறநானூறு 174-இல் “கரை பொருது / இரங்கு புனல் நெறிதரு மிகு பெருங் காவிரி” எனக் காவிரியின் நீரோட்டத்தின் வலிமையும் கரையைத் தாக்கும் தன்மையும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இவ்வரிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்று வெள்ளப் பேரிடரை

உறுதிப்படுத்துவதற்கான தரவாக அல்லாமல், ஆற்றின் இயற்கை இயக்கத்தையும் அதன் கரையோர நிலப்பரப்புடனான உறவையும் வெளிப்படுத்தும் இலக்கியச் சான்றாகப் பார்க்கப்படுகின்றன.

ஆற்றின் நீரோட்டம் அதிகரிக்கும் போது கரையோர நிலம் பாதிக்கப்படலாம் என்ற அபாய உணர்வு இத்தகைய காட்சிகளில் மறைமுகமாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. நவீன பேரிடர் ஆய்வில் ஆற்றுப்பெருக்கு, கரை அரிப்பு மற்றும் குடியிருப்பு-வாழ்வாதாரப் பாதிப்பு ஆகியவை தொடர்புடையவை. சங்கப் பாடலை அந்த நவீன அமைப்புக்குள் கட்டாயப்படுத்தாமல், இயற்கை இயக்கத்தைப் பற்றிய பண்பாட்டு கவனிப்பாகப் படிப்பதே பொருத்தமானது.

4.4 கடல்சார் இயற்கைச் சித்திரிப்புகள்

கலித்தொகை 104-இல் “மலி திரை ஊர்ந்து தன் மண் கடல் வெளவலின்” எனக் கடலும் நிலமும் தொடர்புடைய காட்சியமைப்பு இடம்பெறுகிறது. இத்தகைய வரிகள் கடல் சார்ந்த இயற்கை மாற்றங்களைப் பற்றிய இலக்கிய நினைவுகளையும் உருவகங்களையும் சுட்டுகின்றன. இதனை நவீன அறிவியல் பொருளில் சுனாமி அல்லது குறிப்பிட்ட கடல்பேரிடராக அடையாளப்படுத்துவதற்கு போதுமான நேரடி ஆதாரம் இல்லை. எனவே, இவ்வாய்வு இதனை கடல்-நில உறவின் இயற்கைச் சித்திரிப்பாக மட்டுமே எடுத்துக்கொள்கிறது.

அதேபோல் குறுந்தொகை 373-இல் “நிலம்புடை பெயரினும் நீர்தீப் பிறழினும் / இலங்குதிரைப் பெருங்கடற் கெல்லை தோன்றினும்” என மிகைப்பட்ட இயற்கை மாற்றங்களின் கற்பனைச் சூழல் இடம்பெறுகிறது. இது ஒரு வரலாற்று நிலநடுக்கம் அல்லது கடல்மட்ட உயர்வு பற்றிய நேரடி பதிவு என்று கூற முடியாது. இருப்பினும், இயற்கை மாற்றம் மற்றும் மனித உணர்வுகளுக்கிடையிலான இலக்கியத் தொடர்பை ஆராய உதவுகிறது.

5. நீர்வளம், நிலம் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு

புறநானூறு 18 இவ்வாய்வின் முக்கியமான ஆதாரங்களில் ஒன்றாகும். “உண்டி முதற்றே
உணவின் பிண்டம், / உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே” என்று தொடங்கும் பகுதி,
உணவு உருவாக நிலமும் நீரும் அடிப்படை என்பதைக் கூறுகிறது. தொடர்ந்து “நீரும் நிலனும்
புணரியோர்ஈண்டு / உடம்பும் உயிரும் படைத்திசி னோரே” என நீர்-நில வளங்களுக்கும்
உடல்-உயிர் வாழ்வுக்கும் உள்ள தொடர்பு வலியுறுத்தப்படுகிறது.

இக்கருத்து பேரிடர் மேலாண்மையின் வளப் பாதுகாப்பு மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு
பரிமாணங்களுடன் குறிப்பிடத்தக்க ஒப்பீட்டு வாய்ப்பை வழங்குகிறது. நீர் அல்லது நில வளம்
பாதிக்கப்படும் போது உணவு உற்பத்தியும் வாழ்வாதாரமும் பாதிக்கப்படலாம். எனவே, வளப்
பாதுகாப்பு என்பது சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மட்டுமல்ல; அது சமூக நலனின்
அடிப்படையாகவும் அமைகிறது. சங்கப் பாடல் இதனை நவீன தொழில்நுட்பச் சொற்களில்
கூறவில்லை என்றாலும், வளம்-உணவு-உயிர் என்ற அடிப்படை உறவைத் தெளிவாக
வெளிப்படுத்துகிறது.

6. சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பு

புறநானூறு 18-இல் “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே” என்ற கருத்து உணவு
வழங்குதலை உயிர் வழங்குதலுடன் ஒப்பிடுகிறது. பேரிடர் சூழலில் உணவு, குடிநீர் மற்றும்
அத்தியாவசிய வளங்களைப் பகிர்வது சமூகத்தின் தாங்குதிறனை அதிகரிக்கும். இந்தப் பாடல்
நவீன அவசர நிவாரண அமைப்பை விவரிக்கவில்லை என்றாலும், உணவு வழங்குதல் மற்றும்
உயிர் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் ஒழுக்கத் தொடர்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

இதனை சமூகப் பொறுப்பு என்ற பகுப்பாய்வு வகையின் கீழ் புரிந்துகொள்ளலாம். பேரிடர்
காலங்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்களை தனிமைப்படுத்தாமல், அடிப்படை வளங்களைப் பகிர்ந்து
கொள்ளும் சமூக அணுகுமுறை முக்கியமானது. சங்க இலக்கியத்தில் உணவு மற்றும் உயிர்

தொடர்புபடுத்தப்படுவது, மனிதநேயம், பரஸ்பர உதவி மற்றும் பொதுநல உணர்வை ஆய்வு செய்வதற்கான பண்பாட்டு ஆதாரமாக அமைகிறது.

7. ஆட்சிப் பொறுப்பு மற்றும் பொதுநலம்

நீர் மற்றும் நிலம் உணவின் அடிப்படையாகக் கருதப்படும் போது, அவற்றின் பாதுகாப்பு தனிநபர் முயற்சியைத் தாண்டி பொதுநலக் கேள்வியாகிறது. புறநானூறு 18-இல் காணப்படும் நீர்-நிலம்-உணவு-உயிர் தொடர்பை ஆட்சிச் சிந்தனையுடன் இணைத்து வாசிக்கலாம். வளங்களைப் பாதுகாத்து மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை உறுதி செய்வது நல்லாட்சியின் ஒரு அடிப்படை நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நவீன கருத்துடன் இது ஒப்பீட்டு உரையாடலை உருவாக்குகிறது.

இங்கு கவனிக்க வேண்டியது, சங்க காலத்தில் நவீன பேரிடர் மேலாண்மைத் துறைகள் அல்லது சட்டப்பூர்வ பேரிடர் நிறுவனங்கள் இருந்தன என்று கூறுவதல்ல. மாறாக, வளப் பாதுகாப்பு மற்றும் மக்கள் நலன் ஆகியவை ஆட்சியின் மதிப்பீட்டில் முக்கியமான கூறுகளாக இருந்தன என்ற இலக்கியச் சிந்தனையைப் புரிந்துகொள்வதே நோக்கம். இதன் மூலம் இலக்கியம், பொது நிர்வாகம் மற்றும் பேரிடர் ஆய்வு ஆகியவற்றுக்கிடையில் ஒரு இடைத்துறை இணைப்பை உருவாக்க முடிகிறது.

8. நவீன பேரிடர் மேலாண்மைச் சட்டகத்தின் வழி இலக்கிய வாசிப்பு

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடல்களைப் பின்வரும் பகுப்பாய்வுச் சங்கிலியில் வாசிக்கலாம்: இயற்கை அபாயம் → அபாய உணர்வு → தயார்நிலை மற்றும் வளப் பாதுகாப்பு → சமூகப் பதிலளிப்பு → ஆட்சிப் பொறுப்பு → உணவு மற்றும் வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பு → தழுவல் மற்றும் தாங்குதிறன். இச்சங்கிலி வரலாற்று அமைப்பின் மறுகட்டமைப்பு அல்ல; இலக்கியத்தில் சிதறிக் காணப்படும் கருத்துகளை ஒருங்கிணைக்கப் பயன்படும் ஆய்வுக் கருவியாகும்.

அகநானூறு 53 வறட்சி மற்றும் நீர்ப்பற்றாக்குறை சார்ந்த அபாய உணர்வை வழங்குகிறது.

அகநானூறு 252 நீர்நிலையைப் பாதுகாக்கும் விழிப்புணர்வை உவமை வழியாகச் சுட்டுகிறது.

புறநானூறு 174 ஆற்றின் பெருக்கையும் கரையோர நிலப்பரப்புடனான உறவையும்

காட்டுகிறது. புறநானூறு 18 வளப் பாதுகாப்பு, உணவு, உயிர் மற்றும் பொதுநலத்தை ஒரே

கருத்துச் சூழலில் இணைக்கிறது. இதனால் இயற்கை நிகழ்வுகள் தனித்தனியாக அல்லாமல்

மனித வாழ்வாதாரம் மற்றும் சமூக ஒழுங்குடன் இணைந்தவையாகப்

புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன.

9. விவாதம்

ஆய்வின் முக்கியமான கருத்து, சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை மற்றும் மனித சமூகம்

இடையே உறுதியான பரஸ்பர சார்பு காணப்படுவதாகும். நீர் வற்றுதல் நிலத்தின் வறட்சியைச்

சுட்டுகிறது; அதிக மழை நீர்நிலைகளின் முக்கியத்துவத்தை முன்வைக்கிறது; ஆற்றின் பெருக்கு

கரையோர நிலத்துடன் தொடர்புபடுகிறது; நீரும் நிலமும் உணவின் அடிப்படையாகக்

கருதப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் இயற்கை வளங்களின் நிலைத்தன்மை மனித வாழ்வின்

பாதுகாப்புடன் இணைந்திருப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மற்றொரு முக்கியமான அம்சம் சமூக மற்றும் ஆட்சிப் பொறுப்பாகும். “உண்டி

கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே” என்ற கருத்து வளப் பகிர்வை ஒழுக்கப் பொறுப்பாக

உயர்த்துகிறது. அதேபோல் நீர் மற்றும் நிலம் உணவின் அடிப்படையாகக் கருதப்படுவது,

வளப் பாதுகாப்பை பொதுநலத்தின் அடிப்படைத் தேவையாகப் பார்க்க வழிவகுக்கிறது.

எனவே, சங்க இலக்கியத்தை பேரிடர் மேலாண்மையின் நேரடி வரலாற்றுச் சான்றாக

அல்லாமல், அபாயம், வளம், உணவு, சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் ஆட்சி ஆகியவற்றின்

தொடர்பை விளக்கும் பண்பாட்டு அறிவாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

10. முக்கியக் கண்டறிதல்கள்

முதலாவதாக, சங்க இலக்கியங்களில் வறட்சி, நீர்ப்பற்றாக்குறை, கனமழை, ஆற்றுப்பெருக்கு மற்றும் கடல்சார் இயற்கை மாற்றங்களுக்கான பல்வேறு இலக்கியப் பிரதிநிதித்துவங்கள் காணப்படுகின்றன. இரண்டாவதாக, இயற்கை நிகழ்வுகள் மனித வாழ்வாதாரம் மற்றும் வளங்களிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டவையாகச் சித்தரிக்கப்படவில்லை. மூன்றாவதாக, நீர் மற்றும் நிலம் உணவுப் பாதுகாப்பின் அடிப்படையாகக் கருதப்படுகின்றன. நான்காவதாக, உணவு வழங்குதல் சமூகப் பொறுப்பாகவும் உயிர் பாதுகாப்புடன் தொடர்புடையதாகவும் காட்டப்படுகிறது. ஐந்தாவதாக, வளப் பாதுகாப்பு மற்றும் பொதுநலம் ஆகியவற்றை ஆட்சிச் சிந்தனையுடன் இணைத்து வாசிக்க முடிகிறது.

இவ்வாய்வின் மையக் கண்டறிதல், சங்க இலக்கியங்களில் பேரிடர் மேலாண்மை என்ற நவீன துறை நேரடியாக இல்லை என்றாலும், நவீன பேரிடர் ஆய்வில் முக்கியமான சில அடிப்படைப் பரிமாணங்கள்—அபாய உணர்வு, வளப் பாதுகாப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு, சமூக ஒற்றுமை மற்றும் பொதுநலப் பொறுப்பு—இலக்கியப் படிமங்களின் வழியாக ஆராயத்தக்க வகையில் காணப்படுகின்றன என்பதாகும்.

11. ஆய்வின் பொருத்தம் மற்றும் பயன்பாடுகள்

இவ்வாய்வு தமிழ் இலக்கிய ஆய்வை பேரிடர் மேலாண்மை, சுற்றுச்சூழல் மனிதவியல் மற்றும் பொது நிர்வாகம் போன்ற துறைகளுடன் இணைக்கும் இடைத்துறை வாய்ப்பை முன்வைக்கிறது. குறிப்பாக நீர், நிலம் மற்றும் உணவு ஆகியவை சமூகப் பாதுகாப்பின் அடிப்படைகளாகக் கருதப்படுவது, இன்றைய காலநிலை மாற்றம் மற்றும் வளப் பாதுகாப்பு விவாதங்களில் பண்பாட்டு அறிவின் இடத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

கல்வியியல் ரீதியாக, சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் இயற்கைச் சித்திரிப்புகளை வெறும் அழகியல் அல்லது உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளாக மட்டும் வாசிக்காமல், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக வாழ்வியல் தொடர்புகளின் கோணத்திலும் ஆய்வு செய்யலாம். இருப்பினும், இலக்கிய விளக்கத்தையும் வரலாற்று உண்மைச் சான்றையும் வேறுபடுத்திக் கையாளுதல் இத்தகைய ஆய்வுகளின் முக்கியமான முறையியல் தேவையாகும்.

12. வரம்புகள்

இவ்வாய்வு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில சங்கப் பாடல்களை மட்டுமே மையப்படுத்துகிறது; சங்க இலக்கியத்தின் முழுத் தொகுப்பையும் விரிவாக உள்ளடக்கவில்லை. மேலும், பாடல்களின் இயற்கைச் சித்திரிப்புகள் அனைத்தும் நேரடி வரலாற்றுப் பேரிடர் நிகழ்வுகளாகக் கருதப்படவில்லை. சில பாடல்கள் உவமை, உருவகம் அல்லது அகப்பொருள் சூழலில் அமைந்துள்ளன. எனவே, அவற்றை நவீன பேரிடர் மேலாண்மைச் சொற்களுடன் இணைக்கும் போது விளக்க வரம்பு கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. தொல்லியல், கல்வெட்டு, காலநிலைத் தரவு அல்லது புவியியல் தரவுகளுடன் இவ்வாய்வு நேரடியாக ஒப்பீடு செய்யவில்லை.

13. பரிந்துரைகள்

எதிர்கால ஆய்வுகள் சங்க இலக்கியத்தின் விரிவான தொகுப்பை டிஜிட்டல் உரைத் தரவுத்தளமாக அமைத்து, இயற்கை அபாயம், நீர், மழை, வறட்சி, உணவு, நிலம், கடல் மற்றும் வாழ்வாதாரம் தொடர்பான சொற்களை கணினி உதவியுடன் வகைப்படுத்தலாம். இலக்கியச் சான்றுகளை தொல்லியல், கல்வெட்டு, வரலாற்று புவியியல் மற்றும் காலநிலை அறிவியல் தரவுகளுடன் ஒப்பிடும் இடைத்துறை ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்படலாம். மேலும், தமிழ் மரபறிவின் பயன்பாட்டை இன்றைய பேரிடர் தயார்நிலை மற்றும் சமூகத் தாங்குதிறன் கல்வியுடன் இணைக்கும் ஆய்வுகள் பயனுள்ளதாக அமையும்.

14. முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை, வளம் மற்றும் மனித வாழ்வு ஆகியவை ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்க முடியாத உறவுகளாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. அகநானூறு 53 வறண்ட நிலத்தின் வழியாக நீர்ப்பற்றாக்குறை சார்ந்த இடர்நிலையை உணர்த்துகிறது; அகநானூறு 252 தொடர்மழை மற்றும் பெருங்குளம் சார்ந்த விழிப்புணர்வை உவமை வழியாக முன்வைக்கிறது; புறநானூறு 174 ஆற்றின் வலிமையையும் கரையோர நிலத்துடனான உறவையும் காட்டுகிறது; புறநானூறு 18 நீர், நிலம், உணவு மற்றும் உயிர் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கிறது. இச்சான்றுகள் நவீன பேரிடர் மேலாண்மை நிறுவனங்களின் நேரடி வரலாற்றுச் சமமாக இல்லாவிட்டாலும், அபாய உணர்வு, வளப் பாதுகாப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு, சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் பொதுநல ஆட்சி ஆகியவற்றை விளக்கும் பண்பாட்டு அறிவாகப் பயன்படுத்தத்தக்கவை.

இதனால் சங்க இலக்கியம் கடந்தகால இயற்கை அனுபவங்களின் பதிவாக மட்டுமன்றி, மனிதன்-இயற்கை-வளம்-சமூகம்-ஆட்சி ஆகியவற்றின் பரஸ்பர உறவைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் அறிவு வளமாகவும் விளங்குகிறது. இவ்வகை இலக்கிய வாசிப்பு நவீன பேரிடர் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ஆய்வுகளில் பண்பாட்டு பரிமாணத்தை வலுப்படுத்தும் வாய்ப்பைக் கொண்டுள்ளது.

அறிக்கைகள் / Declarations

Funding: This research received no external funding.

Conflict of Interest: The author declares no conflict of interest.

Data Availability: This study did not generate or analyse empirical datasets. The primary sources analysed are published classical Tamil texts, which are cited in the References.

Ethics Statement: This study did not involve human participants, animals, fieldwork, interviews or surveys; therefore, ethics approval and informed consent were not applicable.

Author Contribution: The author conceptualized the study, collected and analysed the textual sources, interpreted the findings, and prepared the manuscript.

AI Use: ChatGPT was used during the preparation of this manuscript for language assistance, organisation of ideas and editorial refinement. The author independently verified the primary textual sources, quotations, interpretations, references and factual claims. ChatGPT was not treated as a primary scholarly source, and the author takes full responsibility for the final content.

References

புலியூர்க்கேசிகன். அகநானூறு மணிமிடைபவளம் மூலமும் உரையும். சாரதா பதிப்பகம், 2010.

புலியூர்க்கேசிகன். கலித்தொகை (மூலமும் உரையும்). சாரதா பதிப்பகம், 2010.

புலியூர்க்கேசிகன். குறுந்தொகை. சாரதா பதிப்பகம், 2010.

புலியூர்க்கேசிகன். புறநானூறு மூலமும் உரையும். சாரதா பதிப்பகம், 2010.

மணவழகன், ஆ. சங்க இலக்கியத்தில் மேலாண்மை. காவ்யா பதிப்பகம், 2007.

Easwaran, K., A. Mohanraj, C. Sakthimurugan, and V. C. Srinivasan. “சங்க

இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள பருவநிலை அறிவும் நவீன காலநிலை மாற்றத்

தரவுகளும்: ஓர் இடைத் துறை ஆய்வு.” Tamilmanam International Research

Journal of Tamil Studies, vol. 12, no. 01, 2026, pp. 386-399.

<https://doi.org/10.63300/tm12012026.27>.

Sakthimurugan, C., R. Sengottuvel, and V. C. Srinivasan. “நிலநடுக்கப் பேரிடர்

விழிப்புணர்வில் தமிழ் மரபறிவு, இலக்கியம் மற்றும் செயற்கை நுண்ணறிவு: ஓர் பன்முக

ஆய்வு.” Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies, vol. 12,

no. 03, 2026, pp. 458-477. <https://doi.org/10.63300/tm12032026.37>.